

Іван Артёмов,
кандидат історичних наук, доцент,
директор ННІ євроінтеграційних досліджень
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

ІННОВАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ – ВАЖЛИВИЙ ІНСТРУМЕНТ ІНТЕГРУВАННЯ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОСВІТНІЙ І НАУКОВИЙ ПРОСТІР

У статті досліджуються актуальні аспекти становлення дослідницько-інноваційного університету, впровадження інновацій в освітню та наукову сфери як важливої передумови реалізації Закону України «Про вищу освіту» та інтегрування вищої освіти України в європейський та світовий освітній простір.

Ключові слова: *інновації, вища освіта, дослідницько-інноваційний університет, Закон України «Про вищу освіту», концепція, стратегія, інтеграція.*

В статье исследуются актуальные аспекты становления исследовательско-инновационного университета, внедрения инноваций в образовательную и научную сферы как важной предпосылки реализации Закона Украины «О высшем образовании» и интегрирования высшего образования Украины в европейское и мировое образовательное пространство.

Ключевые слова: *инновации, высшее образование, исследовательско-инновационный университет, Закон Украины «О высшем образовании», концепция, стратегия, интеграция.*

The article deals with actual aspects of formation of research and innovative university, introduction of innovations in educational and scientific spheres as an important precondition in the implementation of the Law of Ukraine "On Higher Education" and integration of higher education of Ukraine to the European and world educational area.

Keywords: *innovations, higher education, research and innovative university, the Law of Ukraine "On Higher Education", concept, strategy, integration.*

Початок ХХІ століття ознаменувався безпрецедентним піднесенням значення освіти і науки як чинників забезпечення комплексного розвитку держави та кожного члена суспільства, адже, від стану освіти і науки та від ефективної державної політики у цих сферах залежить вирішення завдання консолідації українського суспільства, формування єдиного гуманітарного, інтелектуального, інформаційного і культурного простору, залежить те, чи зможе Україна посісти гідне місце у сучасному світі.

Визнання європейської інтеграції стратегічним зовнішньополітичним пріоритетом України, підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, прийняття нового Закону України «Про вищу освіту», розробка Концепції розвитку вищої освіти на період 2015-2025рр. висувають нові актуальні завдання перед вищою школою на шляху до європейського і світового освітнього простору для забезпечення високотехнологічного та *інноваційного розвитку* країни, потреб суспільства, ринку праці у кваліфікованих фахівцях.

Зокрема, в розділі V(ст. 376) Угоди України з ЄС про асоціацію зазначено, що співробітництво забезпечується шляхом:

- обміну інформацією щодо політики Сторін у сфері науки та технологій;
- участі у наступній Рамковій програмі ЄС з досліджень та інновацій «Горизонт 2020»;
- спільної реалізації наукових програм та дослідної діяльності;
- спільного дослідження діяльності, спрямованої на заохочення наукового прогресу, трансферу технологій та ноу-хау;
- навчання шляхом реалізації програм обміну для дослідників та спеціалістів;
- організації спільних заходів щодо наукового та технологічного розвитку;
- вжиття заходів, спрямованих на розвиток сприятливих умов для проведення досліджень та впровадження нових технологій, а також належного захисту інтелектуальної власності результатів досліджень;
- активізації регіонального та іншого міжнародного співробітництва.

Сторони зобов'язуються активізувати співробітництво в галузі вищої освіти з метою:

- реформування та модернізації систем вищої освіти;
- сприяння зближенню у сфері вищої освіти, яке відбувається в рамках Болонського процесу;

- підвищення якості та важливості вищої освіти;
- поглиблення співробітництва між вищими навчальними закладами;
- розширення можливостей вищих навчальних закладів;
- активізації мобільності студентів та викладачів; увага приділятиметься співробітництву в галузі освіти з метою спрощення доступу до отримання вищої освіти [14].

Розвиваючи та деталізуючи базові принципи співпраці України з ЄС на шляху до єдиного європейського освітнього і наукового простору, в Законі України «Про вищу освіту» (розділ XI, ст.66) сформульовані основні напрями інтеграції наукової, науково-технічної та *інноваційної діяльності* вищих навчальних закладів і наукових установ Національної академії наук України, національних галузевих академій наук:

1) участь у розробленні та виконання державних цільових програм економічного і соціального розвитку;

2) проведення спільних наукових досліджень, експериментальних та інноваційних розробок тощо, у тому числі за рахунок державного бюджету та власних надходжень;

3) участь у створенні науково-навчальних, науково-дослідних об'єднань, інноваційних структур та інших організаційних форм кооперації;

4) впровадження спільно створених інноваційних продуктів у виробництво, інші галузі економіки тощо;

5) забезпечення набуття, охорони та захисту прав інтелектуальної власності на результати наукової та науково-технічної діяльності;

6) провадження спільної видавничої та інформаційно-ресурсної діяльності та ін.

Законом передбачено також, що **наукова, науково-технічна та інноваційна діяльність у вищих навчальних закладах провадиться відповідно до законодавства про освітню, наукову, науково-технічну та інноваційну діяльність. Державні органи, до сфери управління яких належать вищі навчальні заклади, формують політику наукової та інноваційної діяльності, яка здійснюється безпосередньо вищими навчальними закладами на засадах автономії.**

Характерною особливістю *інноваційної діяльності* є те, що вона може провадитись вищими навчальними закладами, у тому числі через створені ними юридичні особи, предметом діяльності яких є доведення результатів наукової і науково-технічної діяльності вищого навчального закладу до стану інноваційного продукту та його подальша комерціалізація.

До виконання наукових і науково-технічних робіт у вищому навчальному закладі можуть залучатися науково-педагогічні працівники, інші працівники вищих

навчальних закладів, особи, які навчаються у вищому навчальному закладі, а також працівники інших організацій.

Вищі навчальні заклади, зокрема які є засновниками *інноваційних структур* різних типів (наукові та технологічні парки, бізнес-інкубатори тощо), мають право проводити спільні наукові дослідження, демонстраційні досліди тощо, у тому числі з використанням земельних ділянок, які знаходяться в постійному користуванні вищих навчальних закладів [1].

Інноваційна система вищого навчального закладу – це організаційно-управлінський механізм з розробки та впровадження новацій для підвищення його конкурентоспроможності. Її метою є визначення і реалізація перспективних напрямів діяльності у двох відносно самостійних, проте взаємопов'язаних і взаємодоповнюючих аспектах діяльності вищого навчального закладу: розробка і впровадження нових технологій освіти та удосконалення існуючого процесу освіти загалом; підвищення ефективності наукової і науково-дослідної діяльності.

Для формування *інноваційної системи* вищого навчального закладу необхідно розробити наукове підґрунтя, а саме: концепцію – зміст інноваційної політики, цілі, види, категорії, принципи, закономірності, чинники впливу на нововведення, а також методологію як сукупність організаційного,

кадрового, фінансового, інформаційного забезпечення в управлінській моделі системних іновацій [1].

Що ж потрібно змінити в країні, щоб вона почала рухатися шляхом інноваційного розвитку? Відомий український вчений і організатор науки – ректор НУ «Київський політехнічний інститут» М.Згуровський вважає, що для цього потрібно здійснити п'ять кроків:

Перший. Задіяти державну політику, спрямовану на пріоритетний науково-технологічний розвиток (досі така політика лише декларувалася). Очевидно, що ця політика повинна бути серед головних програмних принципів найбільших політичних партій України, стати пріоритетною в реальних діях керівників держави і всіх рівнів державного управління.

Другий. Створити керовану інноваційну модель розвитку держави за напрямками, що відповідають природним критеріям і людським ресурсам країни, її геополітичному стану і географічному положенню. На підставі цих пріоритетів необхідно створити стратегічні програми розвитку або національні програми, які об'єднують власні наукові розробки, власний кадровий супровід, виробничий сектор, бізнес.

Третій. Доцільно здійснити комплекс заходів, спрямованих на підвищення конкурентоспроможності національної науки та освіти. З широкого спектра наукових досліджень і підготовки кадрів, традиційно здійснюваних в Україні, повинні бути виділені ті, де існують відповідні умови для створення так званих

острівців прориву (потужні наукові школи, матеріальна база, лідерські позиції тощо). На цих напрямках (їх для України не більше десяти) необхідно сконцентрувати кращі людські та фінансові ресурси, забезпечити адміністративну підтримку, інтеграцію суто дослідницького та університетського сегментів для кадрового супроводу наукових програм.

Четвертий. Необхідно привести «до спільного знаменника» вимоги, що висуваються до фахівців різних рівнів кваліфікації з боку як роботодавців, так і освіти. Головними інструментами, покликаними сприяти процесу ефективної взаємодії сфер праці та освіти, є узгоджена з Європейською загальною кваліфікаційною рамкою Національна рамка кваліфікацій України, збалансоване з потребами країни державне замовлення на підготовку кадрів.

П'ятий. Необхідно завершити формування єдиного законодавчого поля інноваційної діяльності шляхом внесення доповнень у кілька десятків прийнятих раніше законів і різних відомчих документів та їх взаємного узгодження. А в цілому вже прийшов час для підготовки та прийняття Інноваційного кодексу України [13].

Основним завданням наукової та *інноваційної діяльності* університету є здобуття наукових знань шляхом проведення наукових досліджень і розробок та їх спрямування на створення і впровадження нових конкурентоспроможних технологій, забезпечення

інноваційного розвитку суспільства та підготовки фахівців інноваційного типу.

Важливо, що УжНУ активно працює в цьому напрямі. Реалізовано науковий проект *«Інноваційний університет – інструмент інтеграції в європейський освітній і науковий простір»* за фінансової підтримки Міжнародного Вишеградського фонду.

Метою проекту було розроблення на основі аналізу європейського, зокрема країн В-4, та світового досвіду інноваційної діяльності вищої школи, шляхом співпраці з виробничими підприємствами області та науковими установами країн Вишеградської четвірки, концепції становлення інноваційного університету європейського типу на базі ДВНЗ «Ужгородський національний університет».

Концепція дала змогу в контексті транскордонного співробітництва створити у Закарпатській області регіональну *інноваційну структуру – Науковий парк «Ужгородський національний університет»*. Його завдання – забезпечення сталого соціально-економічного розвитку області шляхом впровадження результатів науково-технічної та інноваційної діяльності наукових установ, ефективного використання наявного наукового потенціалу, широкого залучення вітчизняних та закордонних науково-технічних розробок і технологій, регіональних виробничих, енергетичних, сировинних, технологічних, матеріально-технічних та кадрових ресурсів.

Партнерами УжНУ в реалізації проекту стали:

Жешувський університет (м. Жешув, Польща), Дебреценський університет (м. Дебрецен, Угорщина), Технічний університет у м. Кошице (Словацька Республіка), ГО «Інститут транскордонного співробітництва»(м. Ужгород, Україна).

З огляду на значний обсяг аналітичної роботи в процесі виконання зазначеного наукового проекту щодо моніторингу програм та концепцій інноваційного розвитку університетів країн Європи та Вишеградської групи зокрема, а також провідних ВНЗ Америки та Азії було створено 7 робочих груп експертів за різними складовими інноваційного розвитку університетів за напрямками:

1. **Аналіз та узагальнення кращого досвіду інноваційної діяльності дослідницьких університетів України: стан, основні напрями та пріоритети.**

2. **Інноваційні проекти Наукового парку Ужгородського національного університету.**

3. **Узагальнення досвіду роботи інноваційних університетів Європи, Америки, Азії:**

3.1 **Узагальнення досвіду країн Вишеградської четвірки з питань інноваційної діяльності університетів та розроблення механізму його впровадження в УжНУ.**

3.2 **Нормативно-правова основа діяльності університетів та досвід впровадження інноваційних**

форм і методів їх функціонування в Республіці Польща, Угорщині та Словацькій Республіці.

4. Розроблення механізму ефективної співпраці між наукою та виробництвом у рамках транскордонного співробітництва з країнами Вишеградської групи.

5. Впровадження освітніх інновацій в контексті Закону України «Про вищу освіту» – необхідна передумова інтегрування в європейський освітній та науковий простір.

6. Науковий парк УжНУ – ефективний механізм впровадження результатів інноваційних досліджень: етапи становлення та перспективи розвитку.

7. Проблеми на шляху створення інноваційного університету: форми та механізми їх вирішення.

У процесі реалізації наукового проекту повною мірою використовувався досвід роботи університетів сусідніх країн Європи, умови прикордоння, дієва співпраця в рамках виконання міжнародних освітніх програм, що сприятиме інтеграції української вищої школи в європейський освітній та науковий простори.

Зазначимо, що розвиток Ужгородського національного університету упродовж наступних років залежить від майбутньої науково-освітньої, соціальної та

громадської самореалізації його співробітників і студентів. Для цього потрібно:

- **максимально використовувати** умови прикордоння для започаткування проектів із європейськими партнерами в рамках міжнародних освітніх програм, що сприятиме інтеграції України в Європейський Союз;

- **планомірно впроваджувати** інновації та інформаційні технології у навчальний процес, оволодіння викладацьким складом в достатній мірі *іноземними мовами*;

- **залучити** науковців, студентів УжНУ до участі в європейській рамковій програмі «Горизонт», що підвищить їхню мобільність у сфері міжнародної співпраці;

- **сформувати** в рамках Стратегії розвитку УжНУ механізми підтримки прикладних досліджень, розробки інноваційних технологій у форматах, властивих для європейської практики, – інноваційні лабораторії, платформи, наукові парки, мережі тощо;

- **розвивати** міжнародну співпрацю з ВНЗ країн Європейського Союзу, що дозволить стати повноправним учасником наукових розробок у системі інтернаціоналізації вищої освіти і науки, яка передбачає:

- а) **модернізацію** навчальних планів і програм, упровадження сучасних освітніх технологій відповідно до кращого світового досвіду та створення міжнародних

університетських мереж і просування на міжнародному ринку власних освітніх послуг;

б) залучення університетів до загальновізнаних систем міжнародної сертифікації, участь ВНЗ у програмах отримання подвійних дипломів;

в) функціонування обмінних програм, мобільність студентів, участь у міжнародних освітніх і наукових проектах, забезпечення на належному рівні навчання іноземних студентів та інше.

Аналізуючи стан розвитку науково-інноваційної діяльності в університетах України, ми переконались в тому, що в умовах формування економіки знань необхідно усвідомлювати кардинальну потребу суспільних зрушень в напрямі інноваційного розвитку. Згідно з рейтингом Всесвітнього економічного форуму, Україна серед 142 країн зайняла у 2011 році у сфері вищої освіти та професійної підготовки – 51 місце, у сфері формування факторів інноваційного розвитку – 74, за оснащеністю сучасними технологіями – 82, за показником якості освіти – 72, якості роботи науково-дослідних закладів (університетів) – 72 та в загальному рейтингу – 82, розмістившись між Тринідадом і Тобаго та Намібією, що свідчить про неефективне використання власного *інноваційного потенціалу*, перетворення України в державу, яка експортує сировинні ресурси з незначною часткою доданої вартості, та виникнення загрози економічній та національній безпеці.

Результати аналізу економічного зростання країн – лідерів рейтингів конкурентоспроможності (Швейцарії, Сінгапуру, Швеції, Нідерландів, Данії, Японії та Великобританії) свідчать про необхідність формування та забезпечення розвитку національної інноваційної системи як безальтернативного шляху реалізації системної та послідовної державної політики, спрямованої на активізацію інноваційних процесів, забезпечення технологічного розвитку та оновлення національної економіки. Важливою складовою такої системи має стати ефективна система вищої освіти, що складається з ВНЗ, науково-методичних і методичних установ, науково-виробничих підприємств, державних і місцевих органів управління освітою, а також навчальних закладів, які проводять підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації кадрів, а також система генерації знань, що складається з наукових установ та організацій, незалежно від форми власності, які проводять наукові дослідження і розробки та створюють нові наукові знання і технології, державних наукових центрів, академічних та галузевих інститутів, наукових підрозділів університетів, наукових та конструкторських підрозділів підприємств .

Оптимальний варіант *інноваційного розвитку* України передбачає розвиток національної інноваційної системи шляхом здійснення комплексу заходів щодо збалансованого розвитку усіх підсистем національної інноваційної системи, підтримки інноваційної активності вітчизняних суб'єктів господарювання на всіх стадіях

інноваційного процесу, стимулювання попиту на результати наукових досліджень і розробок, кваліфікований персонал, створення сприятливих умов для виробництва інноваційної продукції з високим рівнем доданої вартості [11]. Бажані зрушення вимагають забезпечувати ефективну спроможність вищої освіти випереджати ті соціальні та економічні зміни, що відбуваються, готувати молодь до праці і життя в суспільстві, формувати демократичне суспільство. Подібне складне завдання може бути виконаним, якщо освіта органічно пов'язана з усіма галузями матеріального виробництва та духовної культури, що забезпечує наслідування і відтворення соціального досвіду.

Стратегічними пріоритетами розвитку вищої освіти в Концепції інноваційного розвитку України є:

а) забезпечення інноваційної спрямованості системи освіти шляхом: підвищення рівня комп'ютеризації вищих навчальних закладів; активізації науково-технічної та інноваційної діяльності ВНЗ та збільшення обсягу її бюджетного фінансування; утворення інноваційних структур в системі освіти; реформування системи вищої освіти з урахуванням вимог європейських стандартів і збереження культурних та інтелектуальних національних традицій;

б) підвищення результативності вітчизняного сектору наукових досліджень і розробок з метою

посилення його ролі у забезпеченні інноваційного розвитку національної економіки шляхом: інтеграції університетського сектору наукових досліджень і розробок до світової інноваційної системи, сприяння розвитку міжнародного партнерства у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності; збільшення частки наукових та науково-технічних досліджень у ВНЗ, спрямованих на створення нових видів інноваційної продукції; врахування кон'юнктури світового ринку під час визначення пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки та інноваційної діяльності;

в) забезпечення розширеного відтворення знань на основі інтеграції діяльності вищих навчальних закладів, академічних та галузевих наукових установ шляхом: підвищення рівня фондоозброєності державного сектору наукових досліджень і розробок; концентрації ресурсів на пріоритетних напрямках розвитку науки і техніки та інноваційної діяльності, створенні умов для організації високотехнологічного виробництва в Україні; посилення взаємодії освіти та науки, створення університетів дослідницького типу на базі провідних ВНЗ; стимулювання процесу підвищення кваліфікації, розвиток системи дистанційного навчання.

Досвід провідних американських, британських та австралійських університетів свідчить, що так званий «академічний капіталізм» є одним із головних засобів підвищення ефективності та якості освітньої і наукової діяльності.

Загалом сучасна трансформація вищої освіти в Україні є складним нелінійним процесом, в якому можна виділити такі напрями:

- *екстенсифікація* – збільшення кількості ВНЗ, спеціальностей та програм, студентського контингенту, а також загальне розширення доступу громадян до вищої освіти;

- *модернізація* – як зміна змісту освіти, притаманної для командно-адміністративного суспільства, так і узгодження її з сучасними вимогами. Складовими цього процесу є демократизація, інноваційні процеси у вищій школі: поява нових спеціальностей, освітніх програм, технологій та засобів навчання, поширення сучасних методів менеджменту та маркетингу вищої освіти;

- *глобалізація та європеїзація* – трансформація української освіти в контексті глобалізації сучасної освіти та формування єдиного європейського простору вищої освіти.

Курс на євроінтеграцію стикається й іноді вступає в протиріччя з низкою тенденцій (і загальносвітових, і вітчизняних), які проявилися останніми роками в системі вищої освіти. Це, по-перше, різке зростання регіональної неоднорідності ВНЗ в Україні та яскраво виражена регіоналізація в цілому. А по-друге, нова парадигма освіти, особливо вищої, яка орієнтує її не на кваліфікацію фахівця, а на компетентність. Це важко пов'язати з прагматичною спрямованістю європейської освіти й

курсом на скорочення термінів навчання. Сучасна освіта, якщо орієнтуватися на останні основоположні документи ЮНЕСКО, покликана допомогти людині навчитися пізнавати, навчитися працювати, навчитися жити й навчитися жити разом. По суті, це нові глобальні компетентності. Інакше кажучи, складається парадоксальна ситуація: саме життя й висунуті ним завдання ускладнюються, а система вищої освіти спрощується. На думку академіка В. Лугового, «вища освіта, зокрема, характеризується неефективною організацією, розпорошеністю, подрібненістю, малокомплектністю, великою витратністю, низьким інституційним потенціалом і недостатньою якістю, а отже, потребує суттєвої оптимізації» [10].

Отже, стратегічними пріоритетами розвитку вищої освіти в Україні є трансформація кількісних показників освітніх послуг у якісні. **Цей трансформаційний процес має базуватися на таких засадах:**

- *по-перше*, це національна ідея вищої освіти, зміст якої полягає у збереженні і примноженні національних освітніх традицій. Вища освіта покликана виховувати громадянина держави Україна, гармонійно розвинути особистість, для якої потреба у фундаментальних знаннях та у підвищенні загальноосвітнього і професійного рівня асоціюється з патріотизмом;

- *по-друге*, розвиток вищої освіти повинен підпорядковуватись законам ринкової економіки, тобто

закону розподілу праці, закону змінності праці та закону конкуренції, оскільки економічна сфера є винятково важливою у формуванні логіки суспільного розвитку. Водночас необхідно враховувати при цьому не менш важливі чинники – соціальні, політичні, духовного життя, суспільної свідомості, культури та морально-психологічних цінностей. Значна частина проблем, що накопичилися у системі вищої освіти, пов'язані насамперед з розбалансованістю комплексу зазначених чинників суспільних перетворень;

- *по-третє*, розвиток вищої освіти слід розглядати у контексті тенденцій розвитку світових освітніх систем, у тому числі з урахуванням інтеграційних процесів.

В якості інтегральної оцінки нинішнього стану українських університетів можна розглядати їхнє місце у рейтингу QS World University Rankings за чотирма критеріями, які найбільше цікавлять майбутніх студентів: дослідження, викладання, працевлаштування та міжнародні перспективи.

До списку найкращих університетів планети увійшли шість українських вишів:

1. Національний університет імені Тараса Шевченка посів 421 місце.

2. Уперше в рейтингу і одразу на 481 позиції опинився Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна.

3. Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут» став 551.

4. Ще один новачок у рейтингу – Сумський державний університет – посів 651 місце.

5. Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» та Донецький національний університет поділили 701 сходинку у рейтингу [6].

Ще однією інтегральною оцінкою нинішнього стану провідних українських ВНЗ є їх місце в Міжнародному довіднику вищої освіти [7]. За цим рейтингом провідні ВНЗ України, програми і концепції розвитку яких ми мали можливість аналізувати, оскільки вони є у вільному доступі, займають такі позиції:

- Київський національний університет імені Тараса Шевченка – 7 позиція.

- Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна – 10 позиція.

- Національний університет «Львівська політехніка» – 16 позиція.

- Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана – 38 позиція.

Якщо виходити з того, що у зазначеному Міжнародному довіднику вищої освіти аналізувалися позиції 132 вітчизняних ВНЗ, то нами для аналізу дійсно було обрано кращі університети України.

Окремі такі елементи, що засвідчують народження нової парадигми освіти, ми сьогодні спостерігаємо. Йдеться про інноваційну діяльність провідних університетів України, спробу проаналізувати основні напрями і пріоритети якої здійснено в нашому огляді. Для аналізу було обрано такі програмні документи:

- Програма розвитку науково-інноваційної діяльності Київського національного університету імені Тараса Шевченка на період до 2020 року [8];

- Програма інноваційного розвитку Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана на 2013 – 2015 роки [9];

- Концепція інноваційного розвитку університету банківської справи Національного банку України на 2010 – 2020 роки [2];

- Програма розвитку Національного університету «Львівська політехніка» на період до 2020 року [3];

- Програма розвитку Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна на 2010 – 2020 роки [4];

- Концепція освітньої діяльності Національного університету оборони України імені І. Черняхівського на період до 2017 року [5].

Результати порівняльного аналізу концепцій і програм інноваційного розвитку провідних університетів України відображені в таблиці 1.

Таблиця 1

**Порівняльний аналіз концепцій і програм інноваційного розвитку
провідних університетів України**

Назва документа	Програма розвитку науково-інноваційної діяльності Київського національного університету імені Тараса Шевченка на період до 2020 року	Програма розвитку Національного університету «Львівська політехніка» на період до 2020	Програма розвитку Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна на 2010-2020 роки
1	2	3	4
Структура (зміст) документа	<p>I. Загальні положення</p> <p>1.1. Визначення термінів</p> <p>1.2. Нормативно-правова база інноваційної діяльності Університету</p> <p>II. Головна мета та принципи стратегії</p> <p>III. Основні пріоритети та ключові заходи модернізації освітньої діяльності в Університеті</p> <p>3.1. Розвиток кадрового потенціалу та науково-інноваційний розвиток Університету</p> <p>3.2. Науково-інноваційний розвиток</p> <p>Формування сучасної інноваційної інфраструктури</p> <p>3.4. Удосконалення нормативно-правової бази Університету</p> <p>3.5. Модернізація фінансово-економічного адміністрування інноваційної діяльності</p> <p>IV. Очікувані результати Програми науково-інноваційної діяльності КНУ імені Тараса Шевченка до 2020 року.</p>	<p>1. Вступ</p> <p>2. Завдання та заходи з реалізації програми розвитку Національного університету «Львівська політехніка» на період до 2020 року.</p>	<p>I. Головна мета розвитку університету, механізми її реалізації, пріоритетів, напрямків діяльності</p> <p>1.1. Головна мета Програми розвитку університету на 2010–2020 рр.</p> <p>1.2. Основні механізми реалізації головної мети розвитку</p> <p>1.3. Пріоритетні напрями діяльності</p> <p>II. Підвищення результативності і якості наукових досліджень та інноваційної діяльності</p> <p>III. Підвищення якості та інтеграції-налізання навчального процесу IV. Розвиток соціокультурної та виховної функції університету</p> <p>V. Розвиток інформаційно-комунікацій-них технологій. Інформаційне забезпечення навчально-виховного процесу та наукових досліджень</p> <p>VI. Розвиток соціально-економічної сфери, соціально підтримка співробітників і осіб, які навчаються. Забезпечення безпечних і сприятливих умов праці і навчання</p> <p>VII. Посилення кадрового потенціалу університету.</p>

Продовження табл.1

1	2	3	4
<p>Мета програми (концепції)</p>	<p>Формування новітнього середовища знань та інновацій, механізмів їх утворення, збереження, використання і передачі, наслідком чого стане підвищення престижу Університету як відомого у світі науково-освітнього, дослідницького, аналітичного та міждисциплінарного центру, що робить значний теоретичний та практичний внесок у створення засад і механізмів переходу на інноваційний шлях підготовки нового типу науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації, впливає на формування вектора наукових досліджень для забезпечення потреб суспільства.</p>	<p>Метою програми є забезпечення поступального стійкого розвитку Національного університету «Львівська політехніка» як навчально-наукового інноваційного центру з розвиненою інфраструктурою, зорієнтованою на підготовку конкурентоспроможних фахівців, наукових і науково-педагогічних кадрів, трансфер нових знань та новітніх технологій, розроблення інноваційної продукції світового рівня, упровадження у практику наукових досягнень, технічних, технологічних та проєктно-конструкторських розробок десяти основних завдань.</p>	<p>Головною метою розвитку університету на період 2010–2020 років є розкриття дослідницького потенціалу його діяльності, максимальне наближення до основних характеристик університету світового класу і створення передумов для входження до 500 кращих університетів світу за визначенням</p>
<p>Місія ВНЗ</p>	<p>Підготовка високоінтелектуального кадрового ресурсу держави, необхідного для реалізації стратегії розвитку України, здатного оперативного реагувати на виклики сучасності та брати активну участь у реалізації програми економічних реформ на міжнародному та державному рівнях.</p>		

Продовження табл.1

1	2	3	4
<p>Стратегіч ні цілі та пріоритет и (основні напрями діяльності)</p>	<p>1. Розвиток кадрового потенціалу та модернізація освітньої діяльності: підготовка конкурентоспроможних кадрів нового креативного покоління для створення та розвитку нових знань, проведення сучасних фундаментальних досліджень, здатних змінити наукові пріоритети, впровадження у різні сфери діяльності результатів прикладних досліджень, створення нових систем функціонування інтелектуального капіталу та схем його формування.</p> <p>2. Науково-інноваційний розвиток Університету: виявлення та підтримка нових перспективних напрямів наукових досліджень, які узгоджуються із пріоритетними напрямами України та тенденціями розвитку науки у світі; проведення науково-дослідних та конструкторських робіт; створення програмних засобів та технологій, виконання освітніх послуг за замовленням підприємств.</p> <p>3. Формування сучасної інноваційної інфраструктури Університету: створення інноваційної системи Університету з відповідною інфраструктурою та механізмами модернізації для оцінювання показників інноваційного розвитку факультетів/інститутів, кафедр, наукових та науково-педагогічних працівників);</p> <p>4. Удосконалення нормативно-правової бази Університету: у сфері інтелектуальної власності та у сфері вдосконалення менеджменту діяльності Університету.</p> <p>5. Модернізація фінансово-економічного адміністрування інноваційної діяльності: створення на базі НДЧ Університету спеціальних фондів для підтримки інноваційного розвитку Університету з єдиною системою ідентифікації, правової охорони та використання результатів інтелектуальної діяльності.</p>	<p>1. Моніторинг ринку праці, тенденцій розвитку економіки держави і регіону за галузями.</p> <p>2. Удосконалення управління університетом та його організаційної структури.</p> <p>3. Інноваційно-освітня діяльність.</p> <p>4. Кадрове забезпечення освітньо-наукової діяльності університету та удосконалення системи атестації науково-педагогічних працівників.</p> <p>5. Інноваційно-наукова діяльність та розвиток інноваційної структури університету.</p> <p>6. Розвиток матеріально-технічної бази університету.</p> <p>7. Інформаційне забезпечення освітньо-наукової діяльності університету.</p> <p>8. Співпраця з установами НАН, науковими установами та вищими навчальними закладами України.</p> <p>9. Міжнародна співпраця та інтеграція у міжнародний освітній і науковий простір.</p> <p>10. Молодіжна політика та студентське самоврядування.</p>	<p>1. Підвищення результативності і якості наукових досліджень та інноваційної діяльності.</p> <p>2. Підвищення якості та інтернаціоналізація навчального процесу.</p> <p>3. Розвиток соціокультурної та виховної функції університету.</p> <p>4. Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій. Інформаційне забезпечення навчально-виховного процесу та наукових досліджень.</p> <p>5. Розвиток соціально-економічної сфери, соціальна підтримка співробітників і осіб, які навчаються. Забезпечення безпечних і сприятливих умов праці і навчання.</p> <p>6. Посилення кадрового потенціалу університету.</p>

Продовження табл.1

1	2	3	4
<p>Механізми реалізації стратегічних цілей, завдань, заходів</p>	<p>1. Розробка освітніх програм і проведення індивідуальних магістерських курсів з інноваційного розвитку та комерціалізації знань науково-педагогічними працівниками Університету; - використання нових технологій; створення спеціалізованих аудиторій для проведення on-line лекцій, конференцій; - дистанційне тестування усіх бакалаврів навчачихся та підвищувати свою кваліфікацію; - створення нових програм підготовки фахівців відповідно до стратегічних пріоритетних напрямів інноваційного розвитку України; - запровадження освітніх програм з менеджменту інноваційної діяльності (загально-університетський курс для бакалаврів усіх спеціальностей у 8 семестрі); - розробка магістерських програм, які передбачають викладання курсів іноземними мовами.</p> <p>2. Розбудова та використання стратегічних інформаційних та комунікаційних технологій, комп'ютерних систем.</p> <p>3. Формування банку (баз даних) ідей, технологій, виробів; створення групи експертів, до складу якої входять представники влади та бізнесу, структур співробітників Університету, міжнародні партнери для відбору найбільш привабливих інноваційних проєктів. Формування ефективної системи комерціалізації наукових розробок на основі приватно-державного партнерства, зокрема, створення Центру трансферу технологій на базі Наукового парку.</p>	<p>1. Підтримування позитивного іміджу університету та розвиток його діяльності як потужного регіонального освітньо-наукового центру, здатного оперативно реагувати на зміни, які відбуваються на ринку праці, і забезпечити належний освітньо-культурний рівень фахівців. Удосконалення системи неперервної освіти, перепідготовки та підвищення кваліфікації. Реалізація заходів, спрямованих на підготовку випускників до майбутньої професійної діяльності, підвищення рівня їх готовності до роботи за фахом.</p> <p>2. Удосконалення організаційної структури університету як навчально-науково-інноваційного комплексу та підвищення ефективності його роботи. Оптимізація компетенцій, розмежування функцій, поновлення і відповідальності управлінських структур різного рівня та їх адаптація до нових умов діяльності, удосконалення нормативно-правового забезпечення управлінської діяльності. Розвиток інформаційно-комунікаційної інфраструктури університету на базі сучасних інформаційних технологій, запровадження електронного документообігу</p> <p>3. Розроблення концепції та програм підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» та освітньо-наукового рівня «доктор філософії». Забезпечення інноваційно-дослідницького, міждисциплінарного характеру навчання, органічної єдності наукового та навчального процесів. Упровадження у навчальний процес нових інформаційних, телекомунікаційних технологій, інтерактивних форм і методів навчання.</p> <p>4. Виконання комплексних програм підготовки кандидатів і докторів наук» на 2011-2020 рр. Збільшення кількості спеціалізованих вчених рад та спеціальностей із захисту дисертацій. Створення системи залучення молодих науковців до освітньо-наукової та інноваційної діяльності. Організація стажування працівників університету та виконання аспірантами дисертаційних робіт у провідних вітчизняних та закордонних наукових центрах.</p> <p>5. Розвиток провідних наукових шкіл. Визначення пріоритетних тематичних напрямів розвитку фундаментальних та прикладних науково-дослідних робіт. Створення центру фундаментальних досліджень, наукового парку та офісу трансферу технологій. Формування міжнародних науково-дослідних колективів для спільних досліджень з фундаментальних та прикладних проблем, а також творчих колективів за участю науковців, представників промислових підприємств, науково-дослідних, проєктно-конструкторських та інших організацій та установ для спільного розв'язання науково-технічних задач та впровадження наукових розробок у виробництво.</p>	<p>1. Подальша демократизація університетського життя, розширення повноважень університетської спільноти в розробці та реалізації рішень щодо функціонування та розвитку університету в цілому, факультетів, інститутів, інших підрозділів. Підвищення ролі студентського самоврядування як рівноправного партнера в управлінні університетом.</p> <p>2. Модернізація університетського менеджменту. Створення сучасної гнучкої і ефективної системи стратегічного і оперативного управління університетом у цілому та його підрозділами, запровадження сучасних інформаційних технологій документообігу, контролю управлінських рішень.</p> <p>3. Підвищення відповідальності керівників усіх рівнів за запроваджені результати діяльності, за виконання управлінських рішень. Розробка, впровадження та сертифікація системи менеджменту якості.</p> <p>4. Подальше посилення кадрового потенціалу, збереження балансу досвідчених і молодих викладачів і науковців, створення реальних сприятливих умов для творчого росту і просування університетської молоді. Залучення до навчального процесу провідних фахівців українських і зарубіжних університетів і наукових центрів, академічних наукових установ.</p> <p>5. Активне впровадження систем ефективного залучення викладачів та науковців за високі результати їх діяльності та сприяння досягненню університетом головної мети розвитку.</p> <p>6. Прозоре і раціональне використання всіх університетських ресурсів та надходжень, їх концентрація на напрямках, які сприяють досягненню університетом головної мети розвитку.</p> <p>7. Активна взаємодія і розвиток партнерських стосунків з інститутами НАН України, спільне використання унікального науково-технічного обладнання в дослідженнях і підготовці фахівців.</p>

Продовження табл.1

<p>1</p>	<p>2</p>	<p>4. Набуття Університетом прав на результати інноваційної діяльності наукового парку, бізнес-інкубатора, центру трансферу технологій; супроводження патентів інтелектуальної власності та процедури передачі прав використання результатів інтелектуальної діяльності за ліцензійними угодами, інформаційних джерел із міждисциплінарних досліджень; вирішення питань щодо розподілу прибутків від інтелектуальної власності та реалізація цього механізму на практиці.</p> <p>5. Запровадження ефективного механізму конкурсного відбору наукових проектів, що фінансуються за кошти державного бюджету та міжнародних грантів.</p>
<p>3</p>	<p>6. Придбання сучасного високо-технологічного навчально-лабораторного обладнання та технічних засобів навчання. Розвиток потужностей видавництва. Благоустрій території. Реалізація заходів з енергозбереження. Будівництво сучасного навчально-наукового комплексу, студентського гуртожитку, соціального житла готельного типу, навчально-спортивного багатифункціонального комплексу.</p> <p>7. Придбання та розроблення комп'ютерного та телекомунікаційного обладнання, програмного забезпечення для навчального процесу та наукових досліджень. Забезпечення студентам, викладачам та науковцям широкого доступу до сінхронних інформаційних науково-освітніх ресурсів. Створення регіонального центру сертифікації електронних ключів. Інформаційне забезпечення дистанційного навчання.</p> <p>8. Створення електронних навчальних видань.</p> <p>9. Створення нових науково-навчальних комплексів, розроблення і реалізація освітньої програми підготовки докторів філософії спільно з установами НАН України і вищими навчальними закладами України. Збільшення кількості студентів, викладачів та науковців, які проходять навчання, стажування та підвищення кваліфікації у провідних вітчизняних університетах та наукових установах.</p> <p>10. Реалізація програми інтеграції університету в загальноєвропейську систему освіти. Збільшення кількості освітніх програм, розроблених за участю і на основі досвіду провідних закордонних університетів. Збільшення кількості іноземних студентів, а також студентів, викладачів та науковців, які проходять навчання, стажування та підвищення кваліфікації у провідних закордонних університетах. Створення інфраструктури міжнародної наукової співпраці.</p> <p>11. Реалізація молодіжної політики в університеті та її нормативно-правове забезпечення. Розвиток студентського самоврядування, участь студентської молоді в управлінні університетом та у громадському житті.</p>	<p>4</p>
<p>8. Участь університету у створенні міжрегіональних, міжвідомчих виробничотехнологічних і науково-технологічних кластерів, що охоплюють практично всі сфери економіки, у тому числі в промисловості (нових матеріалів, альтернативних джерел енергії, машино- та приладобудування, паливно-енергетичного, військово-промислового, аерокосмічного та біомедицинського комплексів), в аграрній сфері, у сфері освіти, забезпеченні інформаційно-комунікаційних послуг та в інших сферах.</p> <p>9. Активне і взаємовигідне партнерство із закордонними університетами, нау-ковими і промисловими організаціями та компаніями. Розгорнута участь у міжнародних наукових програмах, які фінансуються організаціями Європейського Союзу та іншими.</p> <p>10. Активна й наполеглива взаємодія з місцевою владою, Міністерством освіти і науки України, Кабінетом Міністрів України, Адміністрацією Президента України з метою підтримки університетських програм, спрямованих на досягнення головної мети розвитку.</p>	<p>8</p>	<p>4</p>

Продовження табл.1

<p>1</p> <p>Очікувані результати</p>	<p>2</p> <p>Підвищення авторитету Університету в Україні та світі, його міжнародне визнання як сучасного дослідницького навчального закладу.</p> <p>Випереджальна підготовка елітних наукових і педагогічних кадрів з метою виконання масштабних міждисциплінарних досліджень і довгострокових наукових та освітніх програм.</p> <p>Формування системи багатоканального фінансування через комерціалізацію результатів наукової та інноваційної діяльності. Експорт створених в Університеті високих технологій як важлива складова економіки освітянської діяльності.</p>	<p>3</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Перетворення університету на потужний освітньо-науковий, інноваційний, конкурентоспроможний на світовому рівні центр, здатний оперативно реагувати на освітянські, наукові, культурні та соціальні запити суспільства. 2. Створення сучасної системи підготовки висококваліфікованих фахівців, які на основі глибоких фундаментальних знань та спеціалізованої практичної підготовки можуть зробити вагомий внесок у розвиток промисловості, науки, освіти та культури української держави. 3. Максимальне розширення спектру та підвищення якості освітніх послуг. 4. Створення інноваційної інфраструктури та ефективної системи комерціалізації наукових розробок та трансферу технологій. 5. Забезпечення інтеграції університету в європейський освітній та науковий простір. 6. Ефективне та оперативне задоволення соціальних потреб працівників і студентів університету. 7. Удосконалення молодіжної політики та студентського самоврядування. 	<p>4</p>
---	--	---	----------

В узагальненому вигляді стратегія розвитку ВНЗ повинна містити відповіді на три головних запитання:

- Яким є університет сьогодні, в чому його сила і в чому слабкість?
- Яким університет має стати в прогнозованому майбутньому, в умовах, заданих горизонтом управління (2020 роком), тобто якою є цільова модель майбутнього університету?
- Які нові види діяльності треба освоїти, і, відповідно, які організаційні зміни необхідно здійснити, щоб перейти в обраний цільовий стан?

Сучасний конкурентоспроможний на світовому рівні університет – це інноваційний, а значить, підприємницький ВНЗ. Хоча поняття інноваційного університету як університету, що реалізує триєдину функцію: освіти, наукових досліджень та інноваційної діяльності («трикутник знань»), – можна вважати загальновизнаним і вже досить сталим, проте ряд аспектів цієї моделі ВНЗ вимагають більш широкого аналізу. Перш за все мова йде про принципову неможливість навіть для визнаних інноваційних світових університетів бути конкурентоспроможними з високотехнологічними корпораціями в питанні виробництва інновацій.

В моделі університету як «трикутника знань» відсутній основний об'єкт діяльності ВНЗ – студент. Тим часом в останні роки у світі виникло розуміння, що суспільству потрібен не вузький спеціаліст, а фахівець нового типу, який не тільки отримав певну суму знань і навичок творчої діяльності, а й готовий до комерціалізації наукових результатів. Необхідним

є стимулювання молодих вчених для їх «розвороту» в бік інноваційної діяльності.

Отже, як бачать цільові моделі свого розвитку на 2020 рік зазначені вище університети України? Інакше кажучи, яким бачать себе ці університети в майбутньому?

КНУ ім.Т.Г.Шевченка:

Відомий у світі науково-освітній, дослідницький, аналітичний та міждисциплінарний центр, що робить значний теоретичний та практичний внесок у створення засад і механізмів переходу на інноваційний шлях підготовки нового типу науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації, впливає на формування вектора наукових досліджень для забезпечення потреб суспільства.

Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна визначає своїм завданням розкриття дослідницького потенціалу діяльності, максимальне наближення до основних характеристик університету світового класу і створення передумов для входження до 500 кращих університетів світу за визнаними університетськими рейтингами.

Національний університет «Львівська політехніка»:

Навчально-науковий інноваційний центр з розвинутою інфраструктурою, зорієнтованою на підготовку конкурентоспроможних фахівців, наукових і науково-педагогічних кадрів, трансфер нових знань та новітніх технологій, розроблення інноваційної продукції світового рівня, упровадження у практику наукових досягнень, технічних, технологічних та проектно-конструкторських розробок.

Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана визначає свою місію як вагомий внесок у

суспільний розвиток через дослідження, генерування нових знань, їх поширення та підготовку конкурентних фахівців і креативних особистостей.

Університет банківської справи НБ України визначає місію університету як забезпечення лідерства в галузі підготовки висококваліфікованих фахівців і наукових кадрів для фінансово-кредитної сфери України, що реалізується шляхом гармонійного поєднання фундаментальності та фаховості освіти, наукових досліджень і виховання, інтеграції в європейське освітнє, наукове і економічне співробітництво.

У концепціях і програмах інноваційного розвитку важливим моментом є опис тих нових видів діяльності, в які повинен включитися університет, тих організаційних перетворень, які він повинен здійснити, щоб реалізувати цільову модель. **Зокрема, КНУ ім. Т.Г.Шевченка серед стратегічних цілей і пріоритетів зазначає:**

- Науково-інноваційний розвиток університету: виявлення та підтримка нових перспективних напрямів наукових досліджень, які узгоджуються із пріоритетними напрямами України та тенденціями розвитку науки у світі; проведення науково-дослідних та конструкторських робіт, створення програмних засобів та технологій, виконання освітніх послуг за замовленням підприємств.

- Формування сучасної інноваційної інфраструктури університету: створення інноваційної системи Університету з відповідною інфраструктурою та механізмами модернізації для оцінювання показників інноваційного розвитку факультетів/інститутів, кафедр, наукових та науково-педагогічних працівників);

Серед стратегічних цілей і пріоритетів КНЕУ ім. Гетьмана:

- *утвердження університету як провідного національного та міжнародного науково-дослідницького центру;*
- *забезпечення особистісного та професійного зростання студентів шляхом формування сучасних компетенцій у національному та світовому вимірах;*
- *усебічний розвиток креативного ресурсу професорсько-викладацького корпусу дослідницького університету;*
- *формування міжнародного іміджу Університету як глобально орієнтованого освітньо-наукового центру;*
- *інтеграція інтелектуального ресурсу університету з вітчизняним бізнес-середовищем;*
- *створення сучасної інфраструктури та системи керування, спрямованих на забезпечення ефективної діяльності дослідницького університету.*

Аналізовані програмні документи містять опис і функції інноваційного університету. Серед них для аналізу ми використали такі, як:

- *генерація наукових досліджень;*
- *комерціалізація наукових розробок;*
- *модернізація освітньої діяльності. Програми підприємницької освіти;*
- *патентування та ліцензування технологій;*
- *взаємодія із зарубіжним та вітчизняним освітянським і науковим інноваційним середовищем;*
- *сприяння регіональному розвитку.*

Зазначимо, що в новому Законі України «Про вищу освіту» ключовою є **інноваційна складова** діяльності вищих навчальних закладів. Зокрема, у статтях 65,66,67,68 визначено організаційно-правові форми впровадження інновацій, внесено зміни щодо фінансової самостійності вищого навчального закладу [1]. Імплементация закону сприятиме інтегруванню України до єдиного освітнього простору, без якого неможливо порушувати питання про визнання у світі українських дипломів, продовження навчання студентів, аспірантів у зарубіжних університетах.

На підставі проведеного аналізу роботи провідних університетів України, які мають статус дослідницьких, можна зауважити наступне:

– підписання Угоди про Асоціацію України з ЄС свідчить про можливість інтегруватися в європейське співтовариство, а провідним університетам України – в європейський освітній та науковий простори;

– структурні зміни в організації вищої освіти і науки, що передбачені Законом України «Про вищу освіту» та проектом Концепції розвитку вищої освіти на період 2015-2025 рр. – свідчення чіткого бачення перспектив і напрямів модернізації вищої освіти відповідно до геополітичних змін та вимог сьогодення.

На підставі вищевикладеного можемо зробити припущення, що успішне виконання Навчально-науковим інститутом євроінтеграційних досліджень університету наукового проекту **«Інноваційний університет – інструмент інтеграції в європейський освітній і науковий простір»** за фінансової підтримки Вишеградського фонду сприятиме

виробленню Стратегії розвитку ДВНЗ «Ужгородський національний університет».

Базовими положеннями у виробленні Стратегії розвитку ДВНЗ «Ужгородський національний університет» стануть розроблені в процесі реалізації наукового проекту Концепція інноваційного розвитку ДВНЗ «Ужгородський національний університет» на 2015-2025 рр. [15] та Концепція Наукового парку ДВНЗ «УжНУ» [16].

Зазначимо, що про високе науково-практичне значення розробок Інституту свідчать такі факти:

1) оцінки експертів, які взяли участь в обговоренні названих наукових розробок на міжнародних науково-практичних конференціях в м. Ужгород [17] та м. Кошице [18];

2) позитивні оцінки Концепції на засіданнях Вчених рад УжНУ та Інституту вищої освіти НАПН України у 2016 р.;

3) отримання найвищих нагород Гран-прі на Міжнародних спеціалізованих виставках «Освіта та кар'єра – День студента» в листопаді 2015 та 2016 рр. [19].

Наведені вище аргументи дають підстави зробити висновок, що наукові розробки НН Інституту євроінтеграційних досліджень ДВНЗ «УжНУ» стали суттєвим внеском в імплементацію Закону України «Про вищу освіту», положень щодо інноваційного розвитку вітчизняних освіти і науки, передбачених Угодою про Асоціацію України з Європейським Союзом.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про вищу освіту»: Ст. 65, 66, 67, 68 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
2. Концепція інноваційного розвитку університету банківської справи Національного банку України на 2010-2020 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://www.ubs.gov.ua/files/8_files_1/concercia\[1\].doc](http://www.ubs.gov.ua/files/8_files_1/concercia[1].doc).
3. Програма Національного університету «Львівська політехніка» на період до 2012 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nauka.lp.edu.ua/fileadmin/nauka/files/Konferenciji/2015/ber ezen/programa_konferenciji__1_-1.pdf
4. Програма розвитку Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна на 2010-2020 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.univer.kharkov.ua/docs/polozhennya/program2010-2020nw.pdf>
5. Концепція освітньої діяльності Національного університету оборони України імені і. Черняхівського на період до 2017 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.google.com.ua/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0CBwQFjAA&url=http%3A%2F%2Fnuou.org.ua%2Fdownloads%2Fosvita%2Fconcept.doc&ei=HfWUVZTXPMSZygOgjoHQBw&usg=AFQjCNHYlX5hW3HJr20gfD9SfISS4STSHw>
6. До рейтингу найкращих університетів світу потрапили 6 українських ВНЗ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tsn.ua/svit/do-reytingu-naykraschih-universitetiv-svitu-potrapili-6-ukrayinskih-vnz-infografika-428385.html>
7. Universities in Ukraine [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.4icu.org./ua/>

8. Програма розвитку науково-інноваційної діяльності Київського національного університету імені Тараса Шевченка на період до 2020 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://science.univ.kiev.ua/documents/normative_base/strategichna-programa-naukovo-innovatsiynoyi-diyal%60nosti-kyuivs%60kogo-natsional%60nogo-universitytetu-ime/

9. Програма інноваційного розвитку Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана на 2013-2015 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

https://www.google.com.ua/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0CBwQFjAA&url=https%3A%2F%2Fkneu.edu.ua%2Fuserfiles%2Fnorm_doc%2Fprogr2015.doc&ei=KvOUVan_KKiAzAPRh7K4Ag&usg=AFQjCNFcv_n1mDwVoCMGKKkGp6ODEfm40w&bvm=bv.96952980,d.bGg

10. Луговий В.І. Економічно-організаційні засади освіти в Україні та світі: порівняльний аналіз / В. Луговий, Ж. Таланова // Педагогіка і психологія. – 2012. – № 1. – С. 64-70.

11. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.06.2009 № 680-р «Про схвалення Концепції розвитку національної інноваційної системи» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ovu.com.ua/articles/1625-pro-shvalennya-kontseptsiyi-rozvitku-atsionalnoyi>.

12. Корольова Т.С. Складові інноваційної системи вищих навчальних закладів [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/2160/1/%D0%A1%D0%BA%D0%BB%D0%B0%D0%B4%D0%BE%D0%B2%D1%96%20%D1%96%D0%BD%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%BE%D1%97%20%D1%81%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B5%D0%BC%D0%B8%20%D0%>

B2%D0%B8%D1%89%D0%B8%D1%85%20%D0%BD%D0%B0%D0%B2%D1%87%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B8%D1%85%20%D0%B7%D0%B0%D0%BA%D0%BB%D0%B0%D0%B4%D1%96%D0%B2.pdf

13. М.З. Згуровский. Университетская модель инновационного развития Украины [Електронний ресурс]. Режим доступу:

<http://startup.kpi.ua/sikorsky/files/2012/12/%D0%A3%D0%BD%D0%B8%D0%B2%D0%B5%D1%80%D1%81%D0%B8%D1%82%D0%B5%D1%82%D1%81%D0%BA%D0%B0%D1%8F%D0%BC%D0%BE%D0%B4%D0%B5%D0%BB%D1%8C%D0%B8%D0%BD%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%BD%D0%BE%D0%B5%D1%80%D0%B0%D0%B7%D0%B2%D0%B8%D1%82%D0%B8%D0%B5%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D0%B8%D0%BD%D1%8B.pdf>

14. Угода про Асоціацію між Україною та Європейським Союзом [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

http://www.kmu.gov.ua/kmu/control/ru/publish/article?art_id=246581344

15. Концепція інноваційного розвитку ДВНЗ «Ужгородський національний університет» на 2015-2025 рр. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uzhnu.edu.ua/uk/infocentre/get/8662>

16. Концепція Наукового парку ДВНЗ «УжНУ» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.innovative.uzhnu.edu.ua/uk/site-news-ua>

17. Міжнародний науковий вісник: збірник наукових праць /ред. кол. І.В.Артёмов (голова) та ін. – Ужгород: ДВНЗ «УжНУ», 2015. – Спецвип. 1(10). – 440 с.

18. Міжнародний науковий вісник: збірник наукових статей за матеріалами Міжнародної науково-практичної

конференції «Науковий парк як універсальна регіональна структура інноваційної діяльності», Ужгород-Кошице, 3 березня 2016 року /ред. кол. В.І.Смоланка (голова), І.В.Артьомов та ін. – Ужгород: ДВНЗ «УжНУ», 2016. – Вип.1(12). – 254 с.

19. Міжнародна спеціалізована виставка «Освіта та кар'єра – День студента» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.osvitainfo.com.ua/>